

ПРЕС КЛИПИНГ

12. август 2015.

НАСЛОВИ

900 Kruševljana uzelo otpremnine (str. 2)

Daju luku da prebiju dug (str. 2)

Bugarin vuče Srbiju za nos, paraćinska staklara još nije izmirila dugove (str. 4)

ISTRAŽUJEMO Ko u Srbiji živi najbolje (str. 5)

Svetske kompanije hrle u Srbiju iz NAJGOREG mogućeg razloga (str. 6)

За привреду колико и за образовање (стр. 7)

Газде „Имлека” и „Књаза” хоће и Телеком Србија (стр. 9)

Sindikalci kvare posao Vučiću (str. 10)

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=08&dd=11&nav_id=1026065

900 Kruševljana uzelo otpremnine

U prethodna dva meseca oko 900 radnika iz Kruševca, pre svega iz preduzeća koja su bila u restrukturiranju, opredelilo se za državni socijalni program.

IZVOR: TANJUG

Stečaj je, u međuvremenu, proglašen u "Župi", "Savremenom domu", "Uljari" i Konfekciji "Zvezda", rekao je predsednik okružnog veća sindikata Milenko Mihajlović.

"Nadamo se da ova preduzeća neće otići u likvidaciju, već će nalaženjem strateškog partnera obnoviti proizvodnju", rekao je Mihajlović za Radio televiziju Kruševac.

Najveća bi šteta bila da jedna hemijska industrija "Župa", koja je pre privatizacije imala 1.200 radnika, a sada je u stečaju, bude likvidirana, rekao je on, dodajući da misli da se za to preduzeće može naći strateški partner.

Socijalni program u "14. oktobru" uzelo je više od 700 radnika, ali se prema Mihajlovićevim rečima očekuje povratak 150 lica na osnovu ugovora i povremenim i privremenim poslovima, jer ugovorene obaveze ovog kolektiva moraju biti ispunjene.

"14. oktobar" je u predstečajnom postupku, dok su korporacija "Trajal" i FAM na listi 17 kolektiva kojima je privatizacija odložena i pod posebnim su državnim režimom.

Ta preduzeća imaju i neku prednost, ima i pozitivnih pomaka kad je u pitanju FAM. U procesu privatizacije su i kruševačka pekarska industrija "Branko Perišić", kao i Regionalna Radio Televizija Kruševac.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:561927-Daju-luku-da-prebiju-dug>

Daju luku da prebiju dug

AUTOR: M. L. JANKOVIĆ

Plan reorganizacije "Azotare" predviđa da marina ove fabrike postane zasebno preduzeće. Pristanište hoće da trampe za 16 milijardi dinara koje potražuje "Srbijagas"

PREBIJANJA dugova na relaciji pančevačka "Azotara", "Srbijagas" i država mogla bi da se reše preko - luke na Tamišu kojom fabrika đubriva transportuje svoje proizvode. Prema novom planu reorganizacije koji je stigao u "Azotaru", najatraktivniji deo fabrike, luka i pristanište koje se koristi za transport sirovina, biće pravno odvojeno od pančevačkog pogona.

Načelan plan je da se marina "trampi" za dugove koje "Azotara" ima prema "Srbijagasu". Zatim bi sam "Srbijagas" onda luku prepustio državi, kako bi i sam namirio svoje zaostale račune.

- Infrastruktura oko luke i pristaništa koje je izgrađeno za potrebe rada "Azotare" je možda najatraktivniji deo fabrike za prodaju - kaže Milan Ivović iz sindikata pančevačkog pogona za proizvodnju mineralnih đubriva. - Svakodnevno koristimo ovaj kanal za transport đubriva i ostalih sirovina, a ovu uslugu naplaćujemo i ostalim fabrikama koje posluju u blizini. Luka ne podrazumeva samo kanal i plovni deo, već i železnicu jer je tako građena da se direktno "kači" na železnički saobraćaj.

Problem bi, strahuju radnici, za fabriku mogao da nastane ako se luka proda. Iako bi otplatila dugovanja prema "Srbijagasu", "Azotara" bi sama jako teško našla investitora.

- Imamo uverenje da, ako se za luku nađe kupac, mi ćemo moći i dalje da je koristimo - dodaje Ivović. - Ipak, problem je kako ćemo tu uslugu platiti. Takođe, bez kanala, fabrika mnogo manje vredi jer praktično ne možemo da poslujemo bez ovog dela.

PROIZVODNJA OD OKTOBRA FABRIKA je trenutno u remontu, a preliminarno pokretanje pogona počinje sredinom septembra, kada će se za oko dve nedelje potrošiti zalihe amonijaka. Tako zvanična nova proizvodnja startuje 15. oktobra.

Ukoliko bi se pristanište i marina "menjali" za poništenje dugova "Srbijagasu", "Azotara" bi "skinula" 16 milijardi dinara duga.

Država je plan počela da primenjuje tek pre mesec dana, iako je stajao u fioci od 2012. godine. Razlog je što je tek pre šest meseci i zvanično završila sudski spor star šest godina o poništenju privatizacije "Azotare". Prema sudskoj odluci, naša zemlja je ponovo postala vlasnik 96 odsto akcija "Azotare", dok četiri odsto imaju manji suvlasnici. Plan reorganizacije deo je odluka državnih odluka za kresanje računa u pančevačkoj fabrici. Na sudu je plan nekoliko puta menjan.

JEFTINIJI GAS

IAKO je od početka godine imala problema sa izvozom mineralnih đubriva zbog povećanja cena u celom svetu ovog proizvoda, "Azotara" je uspela da proda sve što je skladištila. Za to je, uveravaju iz rukovodstva ove fabrike, zaslužan i dogovor sa ruskim "Gaspromom" oko jeftinijeg gasa. - Napravili smo sporazum sa Rusima po kojem kupujemo gas po ceni od 270 dolara za 1.000 kubika - kažu u HIP "Azotara". - Dogovor traje do kraja godine, a možemo da ga produžimo ukoliko želimo.

Bugarin vuče Srbiju za nos, paraćinska staklara još nije izmirila dugove

AUTORI: Z. R. - M. L. J.

Novac iz inostranstva stigao, ali dugovanja se u Fabirici stakla i dalje ne plaćaju. Ako ne plate, isključićemo im struju, kaže Aleksandar Obradović, direktor EPS

NOVAC za isplatu zaboravljenih računa za gas i struju stigao je u paraćinsku Fabriku stakla, ali oni dugove teške 940 miliona dinara ni u utorak - nisu izmirili. Većinski vlasnik Staklare, kontroverzni bankar Cvetan Vasilev, čije izručenje od Srbije zahteva Bugarska, probio je tako sve rokove za plaćanje koji su dogovoreni sa našom državom.

Generalni direktor "Elektroprivrede Srbije" Aleksandar Obradović rekao je u utorak da je ta kompanija dobila informacije da je staklara u Paraćinu spremila sredstva namenjena za plaćanje duga za struju, a da će joj, ako se ne uplate, električna energija biti isključena.

- Ako sredstva ne budu uplaćena na naš račun, a mislim da smo bili veoma jasni na poslednjem sastanku sa ministrima privrede Željkom Sertićem i energetike Aleksandrom Antićem, pristupićeemo prekidu snabdevanja električnom energijom Staklare - rekao je Obradović.

UGOVORPREMA Protokolu koji je između Srpske fabrike stakla, EPS i "Srbijagasa" potpisan krajem jula, fabrika bi sve dugove za energente trebalo da vrati do 27. avgusta. Radi se o neplaćenim računima za gas i struju zaključno sa junskom potrošnjom. U sklapanju protokola učestvovala su i ministarstva privrede i ekonomije.

Kada su krajem jula EPS i "Srbijagas" zapretili isključenjem, generalni direktor fabrike Borislav Vuković odgovorio je da para ima dovoljno, i to u inostranstvu, i da će prvi deo sredstava biti prebačena na račun Staklare do 3. avgusta. Kada ni tada nisu platili, traženo je da se rok produži za nekoliko dana, jer je "u toku realizacija transfera novca iz inostranstva kojim će biti namireni dugovi za energente".

"Novosti" u utorak nisu mogle da dođu do sagovornika iz Srpske fabrike stakla koji bi prokomentarisao izjavu generalnog direktora EPS da SFS ima sredstva za plaćanje duga za struju, ali da novac još nije uplaćen.

Generalni direktor fabrike Borislav Vuković bio je na višesatnom kolegijumu, a ni kasnije nam se nije javljao na telefon. Ni reprezentativni sindikati SFS nisu želeli da komentarišu Obradovićevu izjavu. Živojin Matejić, predsednik Samostalnog sindikata, rekao nam je da će nam javiti ako bude imao bilo kakva nova saznanja, a sličnu izjavu dobili smo i iz Sindikata "Nezavisnost".

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/581893/ISTRAZUJEMO-Ko-u-Srbiji-zivi-najbolje>

ISTRAŽUJEMO Ko u Srbiji živi najbolje

AUTORKA: Gorica Avalić / dopisnici

Iako je Leskovac najjeftiniji, Smederevo je grad u kojem se sa prosečnom zaradom najlakše namiruju osnovne životne potrebe.

Kliknite ovde za uvećanje

To je pokazalo istraživanje „Blica“ u kojem smo uporedili cena 10 roba i usluga u 10 gradova širom Srbije. Iako su rezultati pokazali da su cene najniže u Leskovcu, kada uporedimo troškove sa prosečnim zaradama, ishod je znatno drugačiji.

Tada se kao najpovoljniji grad za život pojavljuje Smederevo, gde je za jednu platu moguće skoro dva puta

izmiriti sve troškove sa našeg spiska. Kraj s krajem najteže spajaju stanovnici Kragujevca, koji zarađuju taman da podmire te troškove. Žitelji Beograda se sa najvećim platama, ali i najvećim izdacima, nalaze u sredini.

U manjim gradovima jeftinija je pijaca, piće u kafićima i hrana u restoranima, a upola manje novca potrebno je izdvojiti i za kuglu sladoleda. Koliko se cene razlikuju, najbolje pokazuju cene taksi prevoza. Tako je za start i jedan pređeni kilometar u Beogradu potrebno izdvojiti 235 dinara, što je tri puta više nego u Novom Pazaru.

Ekonomista Stipe Lovreta objašnjava da je oslabljena kupovna moć ta koja diktira cene.

- Proizvođači i trgovci moraju da se prilagode niskoj platežnoj moći lokalnog stanovništva pa su primorani da spuste cene kako bi prodali robu, a niža je i cena zakupa poslovnog prostora - kaže Lovreta.

I cene kulturnih sadržaja se razlikuju. Dok četvoročlana porodica u Beogradu za bioskop mora da izdvoji do 2.500 dinara, porodično gledanje filma u Leskovcu košta 400 dinara. U najvećem broju gradova cena ulaznice je oko 250 dinara, a poražavajuće je da mnogi gradovi nemaju bioskop.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/581964/Svetske-kompanije-hrle-u-Srbiju-iz-NAJGOREG-moguceg-razloga>

Svetske kompanije hrle u Srbiju iz NAJGOREG mogućeg razloga

IZVOR: 24 sata

Jeftina radna snaga, niski porezi i lak transport do mnogih evropskih destinacija razlog su zbog kojeg brojne kompanije sele svoju proizvodnju i poslovanje u Srbiju, stvarajući tako od naše države - novu Indiju.

„Hello, my name is Džim, how can I help you?“ reći će Petar Petrović, radnik u kol centru, kada Amerikanac iz SAD telefonom zatraži tehničku podršku za neki proizvod, ili uslugu. Zahvaljujući odličnom poznavanju stranih jezika i dobrom obrazovanju, žitelji Srbije sve više „otimaju hleb“ Indijcima koji su u čitavom svetu poznati kao glavi izvoznici „outsorsing“ usluga koje podrazumevaju premeštanje poslova u zemlje sa kvalitetnom, ali jeftinom radnom snagom.

Pored pružanja različitih usluga preko telefonskih servisa, „outsorsing“ adut Srbije su i informatičke tehnologije, a dokaz tome je činjenica da u Srbiji ima stotinak firmi koje se bave proizvodnjom softvera za inostrana tržišta.

Milan Knežević iz Asocijacije malih i srednjih preduzeća kaže da smo postali “evropska Kina i Indija“, da su kompanije dobile ogromne podsticaje za otvaranje novih radnih mesta, pa da im radna snaga izađe za džabe.

- Eto šta je nama adut, veliki broj radnika dostupnih za male pare. Pa kad mogu Indonezija i Kina, što ne bismo mogli i mi. I jeftiniji smo od njih. A ti ljudi koji su zaposleni za 200 evra biće fiksirani na tom nivou i to je pravo fiksiranje bede i kolonizacija Srbije - kaže Knežević.

Koja sve zvučni svetski brendovi svoje modele šiju u Srbiji za male pare, [pročitajte na sajtu "24 sata"](#).

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Za-privredu-koliko-i-za-obrazovanje.sr.html>

За привреду колико и за образовање

АУТОР: А. Телесковић

У Светској банци упозоравају да је привредна помоћ од 202 милијарде динара неефикасна и да је велики издатак за буџет

ДРЖАВНА ПОМОЋ ПРИВРЕДИ		
	У милијардама динара	Удео у БДП-у у процентима
Субвенције, у готовини	117	3
Из републичког буџета	87,6	2,3
Пољопривреда	37,1	1
Железница	13,3	0,3
За јавна предузећа	18,7	0,5
За туризам	0,4	0
Остало (култура, национална телевизија)	18,3	0,5
Из локалних каса и буџета Покрајине	29,4	0,8
Кредити за привреду	55,4	1,4
Државне гаранције	29,6	0,8
УКУПНО	202	5,2

Извор: Министарство финансија

На различите видове државне помоћи привреди потрошено је прошле године из буџета 202 милијарде динара. То чини 5,2 одсто бруто домаћег производа (БДП), односно свега што грађани и привреда створе за годину дана. Ти расходи идентични су као годишњи трошкови за образовање или здравство и готово двоструко већи од износа који држава троши на јавне инвестиције.

На ово указују подаци из најновијег извештаја Светске банке о јавним финансијама, у коме се оцењује да, упркос великом износу, „ови издаци нису ефикасни и представљају значајан директан и индиректан притисак за буџет”.

Државна помоћ је знатно порасла у последње три године, највише због великог броја активираних државних гаранција. Од укупно одобрених 279 милијарди динара зајмова (углавном јавним предузећима), на терет пореских обвезника већ је прешло 202 милијарде динара. Реч је о зајмовима, које је руководство ових фирми узимало уз гаранцију државе, а сада због лоших биланса више нису у стању да враћају банкама. Само у току 2014. године држава Србија је на име доспелих обавеза морала да врати скоро 30 милијарди динара њиховог дуга, што безмало чини један одсто БДП-а. Не тако давно, 2007. године из буџета уопште нису издвајана средства на име отплате активираних државних гаранција. У Светској банци очекују да ће овај трошак остати на истом нивоу и у наредних неколико година. Од почетка кризе, уместо за инвестиције, држава се у великој мери као гарант појављивала када је руководство јавних предузећа узимало кредите за текуће пословање. То заправо значи да су гарантовали зајмове за које се унапред знало да не могу да буду враћени.

У Светској банци сугеришу да држава треба да нађе начин како да јавна предузећа на себе поново преузму враћање дела обавеза, како би се државни буџет растеретио трошкова. На тај начин расходи за сервисирање ових обавеза смањили би се за милијарду до 1,2 милијарде евра годишње.

„Осим тога, држава врло често мора да покрије трошкове наплаћених пореза и доприноса и комуналија за предузећа у државном власништву”, наводи се у овој анализи. Непознато је, међутим, колико новца држава на овај начин годишње потроши.

Упркос великој државној помоћи предузећа у државном власништву не постижу пословне резултате, већ углавном производе нове губитке, које, опет, покривају порески обвезници. Према подацима Светске банке у Србији послује 1.200 предузећа у државном власништву, у којима ради 250.000 људи. Кумулативни губици предузећа у државном власништву на крају 2013. године достигли су милијарду евра. Највеће губитке праве фирме које су у процесу реструктурирања (488 милиона евра). Појединачно највећи губиташ међу државним предузећима јесте компанија „Србијагас” (минус од 449 милиона евра). Формално, „у плусу” је на крају 2013. године била „Електропривреда Србије” (166 милиона евра). На листи добиташа је и „Пошта” (25 милиона), „Електромреже Србије” (14 милиона). Највећи добиташ је „Телеком Србија” (135 милиона).

Директне субвенције достижу око 30 милијарди динара (нешто мање од један одсто БДП-а). Највећу директну помоћ добија „Железница” (више од 13 милијарди динара).

Држава помаже и пољопривреду, али даје и кредитну подршку приватним инвеститорима. Кредите привреди одобрава неколико институција: почевши од Агенције Сијепа, преко Фонда за развој, затим Агенције за осигурање и финансирање извора, па до Националне агенције за регионални развој. У периоду од 2007. до 2013. године СИЕПА је одобрила 260 милиона милиона евра инвеститорима за отварање нових радних места. Фонд за развој је, на пример, 2013. године одобрио 100 милиона, 2014. око 65 милиона, а за ову годину планирано је да се привреда подржи са 40 милиона евра повољних зајмова.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/gazde-%E2%80%9Eimleka%E2%80%9D-i-%E2%80%9Eknjaza%E2%80%9D-hoce-i-telekom-srbija>

Газде „Имлека” и „Књаза” хоће и Телеком Србија

Списак компанија које иду у следећи круг приватизације Телекома Србија биће познат после састанка Владине комисије с приватизационим саветником ове недеље.– Ове недеље ће бити одржан

састанак комисије с приватизационим саветником да би се видело које су све необавезујуће понуде за Телеком поднете и шта садржи свака од њих – рекао је министар трговине, туризма и телекомуникација Расим Љајић.

Комисија ће, како је рекао, од саветника, компаније „Лазард”, добити податке о томе ко се пријавио, какве су конкретне понуде, а на основу тога ће одлучити која заинтересована компанија испуњава услове да иде у следећи круг. – Компаније које иду у други круг стичу право на увид у сву документацију Телекома Србија, а тек онда следе њихове обавезујуће понуде – објашњава Љајић.

По писању домаћих медија, за „Телеком Србија” до сада је пристигло 14 необавезујућих понуда. Међу заинтересованима који су послали понуде су, како се наводи, „Дојче телеком”, као и инвестициони фонд „Мид Еуропа партнерс”, који је недавно купио „Дењуб фудс групу”, у оквиру које послују „Имлек”, „Књаз Милош”, „Бамби”.

Ту су и Телеком Словеније, Булгариан Телецоммунициатионс Цомпану ЕАД, Абу Дхаби инвестмент Аутхориту...Председник синдиката Телекома Мирослав Јоксимовић оценио је да Влада Србије за то телекомуникационо предузеће на тендеру неће моћи да добије цену коју тражи. Он је рекао да Влада Србије сада неће моћи за Телеком да добије ни цену коју је за то предузеће на претходном пропалом тендеру нудио Телеком Аустрије почетком 2011. године.

По његовим речима, ако би Влада сада за 73 одсто Телекома добила 1,617 милијарду евра, то би била цена коју је на претходном тендеру за 51 одсто српске компаније нудио Телеком Аустрије. Ту цену је, по Јоксимовићевим речима, сада немогуће добити. – Понуде су много неповољније од онога што Влада тражи – додао је он, напомињућу да је на основу података које је објавио приватизациони саветник, компанија „Лазард”, могуће израчунати вредност потенцијалних понуда.

Јоксимовић је напоменуо да је коефицијент успешности телекомуникационих компанија у Европи од почетка кризе пао с „пута десет” на садашњих „пута шест”. Вредност компаније се, додао је, добија када се оперативна добит поможи коефицијентом успешности и од тога одузму кредити.

Е. Дн.

Синдикалци против продаје

Председник Синдиката Телекома Мирослав Јоксимовић је поновио да је тај синдикат против приватизације тог предузећа на начин како то сада ради Влада Србије јер сматра да држава треба да

задржи контролни пакет да би утицала на стратешке одлуке и штитила права запослених. Он је истакао да је синдикат Телекома због одабраног начина приватизације – продајом већинског удела, одбио да учествује у приватизационој комисији, али да није против приватизације и да жели да разговара о другим моделима које је понудио „Лазард”, а који предвиђају да држава има одлучујућу улогу у управљању.

Vesti online

<http://vesti-online.com/Vesti/Tema-dana/511747/Sindikalci-kvare-posao-Vucicu>

Sindikalci kvare posao Vučiću

Vlada Srbije ulazi u poslednju fazu privatizacije Telekoma Srbija, ali bi ovaj posao mogli da pokvare sindikati Telekoma koji traže, za srpske prilike abnormalne otpremnine kroz socijalni program za rešavanje viška zaposlenih.

Prema nezvaničnim saznanjima, sindikati su u pregovorima s vladom zatežu zahtevajući otpremnine za radnike od 950 evra po godini staža!

Otpremnine po firmama:

NIS - 750 evra

Filip Moris - 700 evra

Holcim - 650 evra

Lukoil - 800 evra (prvi krug)

Lukoil - 400 evra (drugi krug)

Knjaz Miloš - 400 evra

Sloboda Čačak - 300 evra

Jat ervejz - 300 evra

Prosveta - 200 evra

Železnice Srbije - 100 do 250 evra

Viskoza - tri prosečne zarade

Prvi maj - bez otpremnina

EI Niš - bez otpremnina

Zorka - bez otpremnina

Taj zahtev nije ništa novo i u medijima se još 2010. pominjao isti taj zahtev od 950 evra kada je srpska vlada pokušavala Telekom da proda Telekomu Austrija.

Ni tada, kao ni danas sindikalci ne izlaze u javnost s takvim zahtevom, već su informacije stigle od vladinih pregovarača.

Za vladu je tih 950 evra apsolutno neprihvatljivo iz više razloga. Nije pitanje da li u budžetu ima novca za to, već je problem što je država za otpremnine za oko 9.000 radnika viška u državnoj upravi opredelila otpremnine od po 200 evra za godinu staža.

Podsećanja radi, u najvećem broju privatizovanih firmi ili uopšte nije bilo otpremnine, ili je ona iznosila od 100 do 200 evra, mada ima izuzetaka.

- Neko je imao sreću da radi u javnom preduzeću i dobije velike otpremnine, a neko je radio u fabrici, stvarao dohodak, izdržavao sve ostale i otišao bez otpremnine - ističe Ranka Savić, predsednica Asocijacije nezavisnih i slobodnih sindikata.

Inače, za Telekom Srbija interes je pokazalo 14 kompanija i of-šor investicionih fondova iza kojih zapravo ne znamo ko zaista stoji. Od zvučnih imena tu su Dojče telekom, Telekom Slovenije i Turksel, ali su tu i investicioni fond iz Abu Dabija, Bugarski telekom i Evropska banka za obnovu i razvoj, na primer.

Zanimljivo je da je fond iz Ujedinjenih Arapskih Emirata eliminisan iz užeg kruga potencijalnih kupaca, te spiskom od devet interesenata dominiraju investicioni fondovi s egzotičnih destinacija, uz Dojče telekom, EBRD i Telekom Slovenije